

Aleksander Czacki, Marian Cieślak, Juliusz Leszczyński, Leszek Sługocki, Mieczysław Cincio, Jerzy Zaniemojski, Stefan Cieślak

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 17/7-8(187-188), 97-117

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

adw. Gluza podał do wiadomości Prezydium krótką informację o tej wizycie, podkreślając szczególną gościnność i serdeczność, z jaką delegacja spotkała się ze strony węgierskich kolegów.

Delegacja nasza poinformowana została w czasie tej wizyty o znacznym zwiększeniu roli adwokatury węgierskiej w postępowaniu przygotowawczym. Mianowicie od dnia 1.I.1974 r. wchodzą na Węgrzech w życie nowe przepisy k.p.k., które uprawniają obrońcę do kontaktowania się z oskarżonym i przeglądania akt bez ograniczeń w toku całego postępowania karnego. Ponadto nowe przepisy postępo-

wania cywilnego przekazują postępowanie arbitrażowe sądom powszechnym, co w znacznym stopniu zwiększa zapotrzebowanie na usługi adwokackie.

Jeśli chodzi o organizację zespołów adwokackich, zasługuje na uwagę fakt, że zespoły te mają swoje filie w małych miasteczkach, a nawet wsiach. Każdą taką filię obsługuje jeden adwokat. Zdaniem kolegów węgierskich działalność filii wpływa na związanie adwokata z terenem oraz na lepsze zapewnienie pomocy prawnej dla miejscowego środowiska.

2.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba katowicka

W dniu 31 marca 1973 r. odbyło się w sali posiedzeń Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Katowicach.

Na Zgromadzenie przybyli między innymi następujący zaproszeni goście: zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Katowicach Witold Wieczorek, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości — radca Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury Witold Abert, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej — adwokat Witold Dąbrowski, przedstawiciel Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach — radca dr Tadeusz Karczewski, prezes Sądu Wojewódzkiego Eugeniusz Wilczek, wiceprokurator wojewódzki Eugeniusz Niedźwiedzki, wiceprezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej Zdzisław Thulie, wiceprezes Zarządu Okręgu ZPP Tadeusz Czubak.

Zgromadzeniu przewodniczył adwokat Aleksander Borecki.

Dziekan adw. Henryk Hołak złożył sprawozdanie z działalności ustępującej Rady, a przy okazji omówił pozytywną ocenę pracy zawodowej i społecznej adwokatów Izby katowickiej, dokonaną przez władze polityczne i administracyjne, czego wyrazem jest nadesłane w tej sprawie na ręce dziekana pismo Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach Jerzego Ziętka. Dziekan Hołak podkreślił potrzebę jeszcze większego zespolenia się wokół programu przyspieszonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, wysuniętego przez Partię, co powinno znaleźć wyraz w silniejszym powiązaniu pracy zawodowej z pracą społeczną, w doskonaleniu form pracy zespołowej. Podkreślił też, że Rada Adwokacka powinna rozwinąć aktywniejszą działalność w zakresie poprawy warunków pracy i wypoczynku członków Izby.

Sprawozdanie z finansowej i gospodarczej działalności Rady Adwokackiej złożył wicedziekan i skarbnik ad-

wokat Antoni Suszka. Omawiając wpływy z zespołów adwokackich na koncie 34-a, poinformował delegatów o przeznaczeniu znacznych funduszy na wyposażenie wnętrz lokali zespołów. Poruszył także sprawę poprawy świadczeń na rzecz adwokatów emerytów i rencistów oraz przedstawił dotychczasowe formy organizowania wypoczynku i wczasów.

Sprawozdanie z działalności Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej złożył jej prezes adwokat Stanisław Kaczmarek. Wskazał on na bardzo znaczny spadek liczby spraw dyscyplinarnych adwokatów w Izbie katowickiej.

Kolejne sprawozdanie złożył przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Mieczysław Sawicki. Ocenił or. działalność finansowo-gospodarczą ustępującej Rady Adwokackiej jako prawidłową i oszczędną oraz złożył wnioszek o udzielenie absolutorium.

W dyskusji nad sprawozdaniami zabierali głos wymienieni niżej adwokaci oraz przedstawiciele władz, poruszając w swych przemówieniach wiele ważnych zagadnień.

Zastępca Kierownika Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Katowicach Witold Wieczorek stwierdził, że problematyka pracy adwokatury jako jednego z ogniw systemu ochrony prawnej zajmuje poczesne miejsce w kręgu zainteresowań wojewódzkich instancji partyjnych. Program działania na rzecz przestrzegania porządku publicznego i dyscypliny, stanowiący konkretyzację uchwał VI Zjazdu PZPR, postawił poważne zadania przed wszystkimi organami ochrony prawnej, a więc także przed adwokaturą. Jednym z takich zadań jest krzewienie wiedzy prawniczej i podnoszenie kultury prawnej w społeczeństwie, co przyczynia się do umocnienia praworządności.

Pierwszoplanowym zadaniem adwokatury — powiedział dalej przedstawiciel KW PZPR — jest ciągła poprawa

usług w zakresie świadczenia pomocy prawnej społeczeństwu, która powinna być realizowana z pozycji interesu społecznego i socjalistycznego porządku prawnego. Mówca stwierdził, że ustępująca Rada Adwokacka wniosła duży wkład w inspiratorską i organizacyjną rolę podniesienia rangi zawodu i rozszerzenia socjalistycznych form pracy adwokatury. Organom adwokatury, które zostaną wybrane na okres nowej kadencji, życzył dalszych osiągnięć we wszechstronnym doskonaleniu warsztatu pracy zawodowej i samorządowej dla dobra społeczeństwa i wymiaru sprawiedliwości w PRL.

Adw. Henryk Milwiw, członek ZA Nr 7 w Katowicach, zwrócił uwagę zgromadzenia na fakt nierealizowania przez organa wymiaru sprawiedliwości zasady udziału adwokata w karnym postępowaniu przygotowawczym. Daje to złe i społecznie szkodliwe wyniki dla realizacji zasady prawdy obiektywnej i rzutuje ujemnie na wyniki postępowania sądowego. Mówca postuluje podjęcie przez organa samorządu adwokackiego odpowiednich kroków w Generalnej Prokuraturze i Ministerstwie Sprawiedliwości w celu spowodowania, by zgodnie z przepisami k.p.k. udział adwokata w postępowaniu przygotowawczym był w pełni honorowany.

Mówca poruszył następnie sprawę materialnej sytuacji aplikantów, postulując m. in. ułatwienie im uzyskiwania mieszkań, oraz sprawę sytuacji materialnej wdów i sierot po adwokatach, postulując zwiększenie dla nich pomocy ze strony Rady Adwokackiej.

Adw. Bolesław Dorosz, członek ZA Nr 1 w Sosnowcu, podniósł ogromne znaczenie więzi łączącej adwokaturę ze społeczeństwem, mówił też o pełnym uspołecznieniu adwokatury, co ma na celu realizację sprawiedliwego podziału owoców osiągniętych z pracy. Ważna rola przypada w tym zakresie kierownikowi zespołu, który powinien tak działać, by łagodzić występujące

jeszcze dysproporcje w zarobkach osiągniętych przez adwokatów.

Zdaniem adw. Dorosza sprawa obron z urzędu nie jest właściwie postawiona, chodzi bowiem o to, aby korzystali z niej właściwe osoby, a nie ci, którzy są pasożytami społecznymi.

Słusznie — zdaniem mówcy — podkreślono w sprawozdaniu pisemnym Rady Adwokackiej, że większość skarg wpływających do referatu skarg i wniosków to skargi wnoszone przez przeciwników procesowych, związane z niekorzystnym dla nich rozstrzygnięciem spraw sądowych. Uzasadnione jest też w pełni wprowadzenie kontroli sądowej aktów administracyjnych, tak jak to uczyniono w innych krajach wspólnoty socjalistycznej.

Adw. Miłosz Chmiel, I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, podniósł, że zaufanie członków Izby katowickiej do Partii znalazło wyraz w wybraniu po raz pierwszy w zespołach adwokackich delegatów członków Partii w większej liczbie niż bezpartyjnych, co świadczy o dalszym upolitycznieniu Izby i utworzeniu dobrego aktywu bezpartyjnego.

Na czoło zagadnień adwokatury wysuwa się obecnie sprawa nowego projektu ustawy o ustroju adwokatury oraz nowe regulaminy pracy w zespołach adwokackich i rachunkowości, regulamin działania naczelnych i wojewódzkich organów adwokatury.

Tezy nowelizacyjne były analizowane na zebraniu POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, które wypowiedziało się za ich poparciem, podkreślając zarazem trafność i słuszność ich celów, polegających na podnoszeniu poziomu zawodowego i politycznego adwokatury oraz pogłębianiu zasad demokracji i reprezentatywności organów samorządu adwokackiego.

W marcu bieżącego roku utworzone zostało przy Radzie Adwokackiej w Katowicach Koło ZMS, do którego należą wszyscy aplikanci. Będzie to miało duże znaczenie dla właściwego

kształtowania świadomości politycznej młodzieży adwokackiej.

Adw. Witold Dąbrowski jako przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej oświadczył, że z prawdziwą przyjemnością słuchał wyrazów uznania dla Izby katowickiej, złożonych na ręce dziekana Holaka w piśmie Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach Jerzego Ziętka, oraz wypowiedzi przedstawicieli Partii. W tej pozytywnej ocenie odzwierciedla się odnowa w adwokaturze polskiej, czego wyrazem na szczeblu centralnym jest projekt nowej ustawy o ustroju adwokatury oraz nowe regulaminy działania jej organów.

Następnie mówca poruszył — jako jedno z ważnych zagadnień adwokatury — sprawy tytowe, stwierdzając poprawę w dziedzinie świadczeń korporacji na rzecz emerytów i rencistów oraz wdów po adwokatach. Apelowal jednak o większe zainteresowanie się sprawami adwokatów starych. Sprawa podwyższenia składki na rzecz Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej będzie przedstawiona do opracowania w terenie przez wszystkie rady adwokackie.

Jako pozytywne osiągnięcie ocenił adw. Witold Dąbrowski nowe uregulowanie sprawy ryczałtu z konta 34-a, dzielonego obecnie między zespoły adwokackie i Radę Adwokacką, z przeznaczeniem wpływów z tego tytułu na remonty lokali zespołów i ich wyposażenie. Przedmiotem dyskusji w Naczelnej Radzie Adwokackiej jest obecnie zmodyfikowanie kwot wpływających na Centralny Fundusz Szkolenia Adwokatów, a to w celu uzyskania obniżki kosztów obciążających zespoły adwokackie.

Aplikant adwokacki Józef Goraj przedstawił formy politycznego zaangażowania aplikantów i ich udziału w pracach społecznych.

Radca Witold Abert, przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości, stwierdził, że praca samorządu adwo-

kackiego Izby katowickiej została we właściwy sposób oceniona w dyskusji na Zgromadzeniu Delegatów, a z oceny dokonanej przez władze polityczne terenu wynika, iż adwokatura Izby katowickiej w trudnym, przełomowym dla kraju okresie sprostała zadaniom, co z kolei pozwala żywić nadzieję, że i w przyszłości nie zawiedzie oczekiwań.

W okresie sprawozdawczym Współpraca samorządu Izby katowickiej z Ministerstwem układała się pomyślnie i sprawnie. Dzięki takiej właśnie współpracy daje się zauważyć dążność do wspólnych celów, do wzmożonej aktywizacji adwokatury, do odnowy socjalistycznej sprawiedliwości. Wyrazem tej odnowy jest opracowanie projektu nowej ustawy o ustroju adwokatury. Kierunek nowelizacji wskazuje, że zaufanie do pracy adwokatury i jej wyników stworzyło zwiększenie uprawnień samorządu adwokackiego. Rozwiązanie własnych zasadniczych praw środowiska leży w rękach samorządu adwokackiego i od umiejętnego załatwienia tych spraw będzie wyłącznie zależało, czy zajdzie potrzeba korzystania przez resort z uprawnień nadzorczych.

Mówca wyraził przekonanie, że nowo wybrane władze samorządu adwokackiego wywiążą się należycie z postawionych im zadań, i że w pełni wykorzystają swe uprawnienia w interesie środowiska i społeczeństwa.

Adw. Miron Kołakowski, członek ZA Nr 1 w Częstochowie, omawiając osiągnięcia uspołecznionych form działania adwokatury w okresie 20 lat, apelował do władz samorządu o taką organizację pracy adwokata, żeby czas jego pracy podzielony był w odpowiednich proporcjach, tj. aby maksimum czasu było przeznaczony na usługi prawne, a minimum czasu — na inne czynności biurowe. Jakkolwiek w zakresie stosunków adwokatury z sądami i prokuraturami wiele się zmieniło na lepsze, to jednak dążyć trzeba do likwidacji relikwów przeszłości.

Jeśli chodzi o kolizje na tle terminów rozpraw, to należałoby wprowadzić zasadę, że sąd nie może prowadzić rozprawy w razie niestawienia się obrońcy z powodu istnienia takiej kolizji. Natomiast w sprawie ferii sądowych mówca wypowiada pogląd, że jeżeli postulat tych ferii nie może być spełniony, to należałoby wprowadzić zasadę, żeby w miesiącach letnich sądy nie wyznaczały rozpraw adwokatów, który na piśmie zawiadomi sąd o swoim urlopie.

Mówca wysunął propozycję, aby w szkoleniu aplikantów adwokackich wprowadzić wykłady z dziedziny wymowy.

Adw. Czesław Majewski, członek ZA Nr 1 w Sosnowcu, po stwierdzeniu, że dom wypoczynkowy w Jaworzcu nieaspokaja potrzeb wczasowych członków Izby, postulował nabycie domu w miejscowości uzdrowskiej, a już co najmniej — wymianę wczasów z innymi izbami i przedsięwzięciami państwowymi.

Dziekan Rady adw. Hołak ustosunkował się do głosów tych, którzy wzięli udział w dyskusji, i zapowiedział, że zgłoszone postulaty będą wzięte pod uwagę przez Radę Adwokacką i — w miarę możliwości — realizowane.

W następnym punkcie porządku obrad Zgromadzenie Delegatów uchwaliło absolutorium dla ustępującej Rady.

Na wniosek Komisji wnioskowej Zgromadzenie podjęło uchwały przewidziane w regulaminie działania naczelnych i wojewódzkich organów adwokatury oraz uchwały dotyczące oceny działalności ustępującej Rady i zgłoszonych postulatów pod adresem nowych organów samorządowych. W szczególności stwierdzono, że w okresie sprawozdawczym nastąpiło znaczne podniesienie poziomu pracy zespołów adwokackich oraz pogłębienie świadomości politycznej adwokatury.

Zgromadzenie wyraziło swe uznanie dla pracy Naczelnej Rady Adwokackiej nad uporządkowaniem przepisów

ustrojowych adwokatury i aprobowano proponowane kierunki zmian.

Stwierdzając korzystne zmiany w adwokataturze Izby katowickiej, Zgromadzenie widzi potrzebę dalszego doskonalenia pracy organów samorządu adwokackiego oraz pracy zespołów adwokackich. Szczególnej troski i starań wymagają następujące problemy:

I. usprawnienie i podniesienie poziomu obsługi prawnej społeczeństwa przez:

- 1) stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych członków zespołów adwokackich; szczególnie przez organizowanie stojącego na coraz wyższym poziomie doskonalenia zawodowego adwokatów,
- 2) stałe podnoszenie poziomu politycznego adwokatów w ramach szkolenia politycznego oraz rozszerzanie udziału adwokatów w pracach społecznych. Zgromadzenie podkreśla przy tym ściśle współzależność pomiędzy poziomem wiedzy politycznej i postawą polityczną adwokata a należytym wykonywaniem przez adwokatów jej zadań zawodowych,
- 3) wypracowanie bardziej nowoczesnych metod szkolenia zawodowego i politycznego aplikantów adwokackich. Podkreśla się przy tym, że poziom szkolenia w wychowaniu aplikantów decydować będzie o przyszłym poziomie i postawie adwokatury już w najbliższych latach,
- 4) stałe oddziaływanie na kształtowanie właściwej postawy etyczno-moralnej adwokatów oraz na kształtowanie się właściwych stosunków międzyludzkich w zespołach i całym środowisku adwokackim. Istotne jest bowiem to, że właściwą atmosferą pracy ma bezpośredni wpływ na kształtowanie się po-

ziomu pracy adwokatów oraz ma często większy wpływ na rezultaty tej pracy niż warunki materialne,

- 5) wykorzystanie wszelkich możliwych środków zmierzających do poprawy warunków lokalowych i ogólnych warunków pracy adwokatów. Problem ten dotyczy nie tylko samych adwokatów, lecz również tych, którzy korzystają z pomocy prawnej adwokatów. Należy w szczególności zapewnić warunki umożliwiające zachowanie tajemnicy zawodowej i swobodne wypowiedzi klientów,
- 6) podniesienie na wyższy poziom wyposażenia technicznego zespołów adwokackich i odciążenie adwokatów od wykonywania czynności biurowych i kancelaryjnych,
- 7) zwrócenie większej uwagi na problematykę radców prawnych i ich pracę zawodową oraz na konieczność usprawnienia form i metod działania w tej dziedzinie;

II. doskonalenie socjalistycznych form pracy zespołów adwokackich przez:

- 1) podniesienie znaczenia zebrań zespołów adwokackich oraz wykonywanie przez zebrania zespołów wszystkich funkcji przewidzianych w przepisach ustrojowych, a w szczególności funkcji kontrolowania pracy zawodowej wszystkich członków zespołu,
- 2) uaktywnienie pracy komisji rewizyjnych i lepszego spełniania przez nie funkcji przewidzianych w przepisach ustrojowych,
- 3) zwiększenie wymagań w stosunku do kierowników zespołów w zakresie nie tylko teoretycznego, ale również praktycznego wykonywania przez nich

- powierzonych im obowiązków, w szczególności zaś w zakresie przyjmowania klientów i rozdziału spraw. Ta konieczność znacznego zwiększenia wymagań w stosunku do organów zespołów adwokackich wynika między innymi z faktu wprowadzenia nowych zasad rozliczeń. Na czoło zadań tych organów wysuwa się potrzeba pełniejszej realizacji art. 20 ust. 2 u. o u.a., przewidującego w określonych warunkach regulację „rozdziału pracy” w zespołach adwokackich,
- 4) likwidację pozostałości nadmiernych dysproporcji w obrotach poszczególnych adwokatów i nieetycznego zdobywania klientów,
 - 5) wprowadzenie wizytacji obejmujących w większym niż dotychczas stopniu badania pracy zawodowej adwokatów. Wizytacje te powinny objąć nie tylko kontrolę pism procesowych, ale również sposób wystąpień adwokatów na sali sądowej,
 - 6) wprowadzenie badania sposobu korzystania przez adwokatów z uprawnień procesowych, zwłaszcza w stadium postępowania przygotowawczego,
 - 7) zobowiązanie zebrań zespołu, ich kierowników oraz wizytatorów do prowadzenia działalności mającej na celu pomaganie organom sprawiedliwości w przyspieszaniu postępowania sądowego, w szczególności przez przestrzeganie terminowości wnoszonych pism i wniosków dowodowych,
 - 8) pogłębianie form szkolenia zawodowego prowadzonego w zespołach adwokackich, w szczególności w zakresie praktyki wykonywania zawodu adwokata, oraz przez organizowanie zajęć szkoleniowych w Radzie Adwokackiej i w większych ośrodkach;
- III. podniesienie autorytetu adwokatury, jako współczynnika wymiaru sprawiedliwości, przez:
- 1) poświęcenie większej uwagi działalności mającej na celu rozpowszechnianie przekonania o społecznym znaczeniu wykonywanych przez adwokatów funkcji,
 - 2) poświęcenie większej uwagi zagadnieniom kultury sali sądowej, a w szczególności zagadnieniu poziomu i kultury publicznych wystąpień adwokatów,
 - 3) podjęcie działalności mającej na celu rozszerzenie udziału adwokatów we wszystkich tych dziedzinach, w których istnieje potrzeba służenia pomocą prawną społeczeństwu,
 - 4) dążenie do rozszerzenia udziału adwokatury w pracach nad porządkowaniem prawa oraz opracowywaniem i opiniowaniem projektów ustawodawczych,
 - 5) czuwanie nad ochroną autorytetu i godności zawodu, mianowicie przez domaganie się od organów ścigania pociągania do odpowiedzialności osób winnych zniesławienia lub rażącego naruszenia godności osobistej adwokata;
- IV. poprawa warunków bytowych i socjalnych środowiska adwokackiego przez:
- 1) rozbudowanie istniejącego ośrodka wypoczynkowego Katowickiej Izby Adwokackiej w Jaworzcu,
 - 2) rozszerzenie akcji wynajmu pomieszczeń w miejscowościach wypoczynkowych i letniskowych,

- 3) porozumienie się z innymi radami adwokackimi w celu zapewnienia adwokatom-członkom Izby katowickiej warunków wypoczynku w innych rejonach Polski, a w szczególności nad morzem,
- 4) rozpoczęcie akcji zmierzającej do zapewnienia dzieciom adwokatów grupowego wypoczynku wakacyjnego,
- 5) zwiększenie środków na poprawę warunków bytowych adwokatów emerytów i rencistów oraz ich rodzin,
- 6) wydatne zwiększenie zainteresowania organów samorządowych warunkami życiowymi

emerytów, rencistów, wdów i sierot oraz roztoczenie nad nimi odpowiedniej opieki.

Zgromadzenie Delegatów stwierdza, że wykonanie powyższych wytycznych pozwoli nowym organom samorządu adwokackiego lepiej wykonać zadania w środowisku adwokackim i stanowić będzie poważny wkład w realizację programu Partii i całego narodu, którego (tj. programu) celem jest przyspieszenie rozwoju budownictwa socjalistycznego, umocnienie wspólnoty krajów socjalistycznych i zapewnienie realnego polepszenia warunków życia ludzi pracy.

Adw. Aleksander Czacki

Izba krakowska

Adwokat
Mieczysław Zawartka

W dniu 12 maja 1973 r. zmarł w Krakowie Mieczysław Zawartka, adwokat w Proszowicach. Odszedł człowiek skromny i zwykły — a jednak niepospolity.

Trzy jednorodne relacje określały tę postać adwokata i człowieka, jej społeczny wymiar i jej niepospolitość: był przyjacielem chłopów, żołnierzy i artystów.

Był przyjacielem chłopów. Urodził się w 1917 r. we wsi Danatkowice, na pograniczu Pińczowskiego i Proszowickiego. W tych też stronach spędził dzieciństwo i wczesną młodość. Tam uczył się, chodził do szkoły i orał ojcową rolę. Tam walczył w czasie okupacji.

Jako adwokat pozostał wierny swojej ziemi. Mieszkaniec Krakowa, po uzyskaniu wpisu na listę adwokatów w 1955 r. wstąpił do Zespołu Adwo-

kackiego w Proszowicach. Był jego członkiem-założycielem i pierwszym kierownikiem. Od roku 1958 był nieprzerwanie zastępcą kierownika. Dojeżdżał do Proszowic aż do czasu swej śmiertelnej choroby.

Ciągnęli za nim do Zespołu chłopów spod Proszowic, spod Pińczowa i Kazimierzy Wielkiej, spod Miechowa. Bo wiedzieli, że mają w nim swojego adwokata. Obrońcę i opiekuna. I przyjaciela. Tego, który doradzi dobrze i życzliwie. I rzetelnie poprowadzi sprawę. Nierzadko za darmo. Bywało i tak, że dopłacał swoim klientom, by mogli zjeść obiad po rozprawie.

Był przyjacielem żołnierzy. Bo sam był żołnierzem. Z woli losu i z charakteru.

Powołany do wojska, po maturze w 1938 r., skierowany został na Dywizyjny Kurs Podchorążych Rezerwy w

Kielcach. Jako kapral-podchorąży 94 pułku piechoty odbył kampanię wrześniową. A potem była okrutna okupacja. Konspiracja i partyzantka.

W 1941 roku wstępuje do Polskiej Organizacji Zbrojnej „Znak”. Pełni tam funkcję zastępcy komendanta tej organizacji na powiat pińczowski. W 1942 r. przechodzi automatycznie do Armii Krajowej. Jest dowódcą 4 kompanii w II batalionie 120 pułku piechoty 106 Dywizji Piechoty AK. Pełni funkcję komendanta placówki AK „Kos”. W 1944 roku odbiera alianckie zrzućy skoczków, broni i odzieży (w powiecie pińczowskim i koło Łańcuta). Biję się. W czerwcu 1944 r. rozbraja oddział „własowców” między Mysławczycami a Szpitalarami. Okres walki i nadziei, po którym: dwukrotnie Krzyż Walecznych, Krzyż Partyzancki, Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami... i tyle, tyle barwnych wspomnień! Nie starczy życia, aby opowiedzieć. Nie będzie pamiętników, które powinien był napisać! Uważał za swój honor prowadzić gratis sprawy byłych żołnierzy podziemia. I nie przyjmował sprawy, w której musiałby wystąpić jako przeciwnik procesowy byłego kombatanta.

Był wreszcie przyjacielem artystów. Malarzy przede wszystkim. Prowadził ich rzadkie sprawy sądowe. Znajdowali u niego otwarte serce. I dom otwarty, w którym zawsze — dobrą herbatę czy kawę, kieliszek wódki czy koniaku. I ludzkie słowo, dobre i krzepkie. Radę i pomoc w codziennych życiowych kłopotach — tych większych i tych drobnych, a zawsze dość duczliwych — od których nie jest wolne, o nie, również życie artystów.

Sam zresztą urodził się artystą. Był bowiem wrażliwy na piękno i kochał sztukę. Marzył o powołaniu artysty dla syna Andrzeja. Zgromadził cenne zbior-

ry współczesnych obrazów, z których wiele — to dary wdzięczności. Nie było w nim nic z pedanterii kolekcjonera-znawcy! Ani z wyrachowania handlarza żywą sztuką. Nabywał to, co go ciekawiło, co przemawiało do jego wyobraźni. Zgromadził rzeczy różne i bardzo ciekawe.

Był adwokatem sumiennym. Myślącym i samokrytycznym. Nie wstydział się wątpliwości. Nie wahał się radzić i konsultować. Często telefonicznie, nieraz późną porą.

Był też adwokatem energicznym. Marsowa mina, brwi groźnie ściągnięte, gromki ton — tak przemawiał w sądzie. Tak też przedstawia go świetna karykatura prof. T. Łakomskiego.

Tę maskę przywdziewał czasem i w rozmowie prywatnej. Nieskory do pochopnego sądzenia innych, określał jednak dosadnym, żołnierskim słowem tę oplacalną „mądrość” taktyczną, z której tak wielu czyni tytuł do chluby: basowanie i przymilanie się silnym, bezwzględność wobec słabszych i ich lekceważenie!

Energia i brawura graniczące niemal z fanfaronadą, prostota przy tym i prawie naiwność, „miękkie serce” i uczynność posunięta do granic dziwności, koleżeńska lojalność i jawne, ale prawdziwe i głębokie poczucie honoru — oto wyraziste rysy tej pięknej sylwetki.

Skazany na śmierć nieuchronną, czekał na nią z żołnierską determinacją — świadomy czy nieświadomy jej bliskości? W stosunku do żołnierza pytanie to ma sens niewielki.

Był z rodu tych, których odejście czyni świat uboższym i bardziej smutnym.

Cześć jego pamięci!

Prof. dr Marian Cieślak

Izba łódzka

1. Otwarcie nowego lokalu Zespołu Adwokackiego w Radomsku. W dniu 26 maja br. w Radomsku nastąpiło uroczyste otwarcie nowego lokalu Zespołu Adwokackiego. Nowy lokal powstał na skutek usilnych starań Rady Adwokackiej w Łodzi, gdyż lokal dotychczasowy nie odpowiadał w stopniu dostatecznym wymaganiom bhp oraz utrudniał pracę członkom zespołu.

Nowy lokal znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie Sądu Powiatowego w Radomsku, jest należycie wyposażony we wszelkie urządzenia techniczne i stanowi wzór nowoczesnego, wielopokojowego biura z dużą poczekalnią dla klientów. Fakt, że w każdym pokoju pracuje zaledwie dwóch adwokatów, stwarza pełną rękomię zachowania tajemnicy zawodowej. Należy podkreślić, że wewnątrz lokalu jest szczególnie estetyczne i gustownie urządzone.

W uroczystości otwarcia lokalu wzięli udział: przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej, członek egzekutywy KW PZPR w Łodzi Wacław Fibakiewicz, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Łodzi mgr Kazimierz Borczyk, prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgr Jerzy Gawroński, przedstawiciele Naczelnej Rady Adwokackiej: wiceprezes dr Zdzisław Krzemiński oraz skarbnik Witold Dąbrowski, b. dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi Zygmunt Albrecht, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi dr Eugeniusz Sindlowski oraz członkowie Prezydium Rady Adwokackiej w Łodzi, sekretarz Komitetu Powiatowego PZPR w Radomsku, przewodniczący MRN w Radomsku, a także pełny skład osobowy Sądu Powiatowego w Radomsku, Prokuratury Powiatowej w Radomsku i Sądu Wojewódzkiego — Ośrodka w Piotrkowie Tryb.

Kierownik Zespołu Adwokackiego w Radomsku adwokat Wincenty Rybus dokonał otwarcia uroczystości i powitał zebranych. Z kolei adwokat Jan Woroniecki przedstawił zebrany historię Zespołu Adwokackiego w Radomsku. Następnie goście oraz członkowie Zespołu zwiedzili nowo otwarty lokal i stwierdzili, że stwarza on wyjątkowo korzystne, niemal komfortowe warunki pracy dla kolegów z Radomska.

Otwarcie lokalu stanowiło nie tylko uwiecznienie wysiłków Rady Adwokackiej w Łodzi, która stale i konsekwentnie realizuje program polepszenia warunków pracy adwokatów Izby łódzkiej, ale także było ono wyrazem życzliwości i zainteresowania w tej dziedzinie przedstawicieli władz partyjnych, a także przedstawicieli organów sądowych i prokuratorskich.

Adw. Juliusz Leszczyński

2. Konferencja zorganizowana z okazji X-lecia Oddziału Leczenia Odwykowego Zakładów Karnych w Łodzi. W dniach od 7 do 9 czerwca 1973 r. w Łodzi w salach Wojskowej Akademii Medycznej odbyła się konferencja naukowa z okazji X-lecia istnienia Oddziału Leczenia Odwykowego Zakładów Karnych w Łodzi. Konferencję zorganizowały: Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy i Wojewódzki Zarząd Zakładów Karnych w Łodzi.

Przedmiotem obrad było przedstawienie nie tylko osiągnięć i dorobku leczenia odwykowego w Łodzi, ale również osiągnięć ogólnopolskich na tym polu. W ramach więc wygłoszonych referatów przedstawiono osiągnięcia i doświadczenia zarówno ośrodka łódzkiego jak i ośrodków: kieleckiego, gdańskiego, opolskiego i wrocławskiego.

Wygłoszono łącznie 18 referatów naukowych; referentami byli lekarze, psychologowie, socjologowie i prawnicy. W obradach wzięło udział dużo osób, przy czym na szczególną uwagę zasługuje fakt stosunkowo licznych przedstawicieli innych zawodów prawniczych.

Koledzy adwokaci wygłosili następujące referaty:

- 1) adw. W. Kotowski — referat pt. „Psychika więźnia w dziełach Dostojewskiego i Fallady”,
- 2) adw. dr M. D. Pełka-Sługocka i adw. L. Sługocki — referat pt. „Potrzeba leczenia a faktyczne leczenie skazanych”,
- 3) adw. dr J. Leszczyński — referat pt. „Alkoholizm a zgwałcenia”,
- 4) adw. L. Sługocki — referat pt. „Alkoholizm i stan nietrzeźwości w sentencjach wyroków karnych skazujących”.

Trzeciego dnia obrad konferencji kontynuowano obrady w Oddziale Leczenia Odwykowego Zakładów Karnych w Łodzi.

Zamknięciem konferencji były obrady okrągłego stołu.

Konferencja została niezwykle sprawnie zorganizowana, a jej obrady przebiegały ściśle według oznaczonego harmonogramu czasowego. Była to zasługa organizatorów, w szczególności przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego doc. dra hab. W. Lewkowskiego.

Przedstawione na konferencji referaty ukażą się niebawem drukiem jako kolejny tom wydawnictwa ciągłego „Alkoholologia Łódzka”.

Udział środowiska warszawskiego był stosunkowo nieznaczny. Wiąże się to zapewne z faktem, że na terenie Warszawy i województwa warszawskiego nie działa dotychczas ani jeden oddział Leczenia Odwykowego w Zakładach Karnych.

Adw. Leszek Sługocki

Adw. Juliusz Leszczyński

3. W dniu 13 czerwca 1973 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się spotkanie poświęcone problematyce wymiaru sprawiedliwości i analizie przestępczości na terenie Piotrkowa Trybunalskiego i powiatu piotrkowskiego.

W spotkaniu udział wzięli: I sekretarz Komitetu Miejskiego, członek egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR Henryk Kaczmarek, przewodniczący MRN Golanowski, przewodniczący PRN Stefański, prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgr Jerzy Gawroński, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR mgr Kazimierz Borczyk, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi adw. dr Eugeniusz Sindlewski, prezesi Sądu w Piotrkowie sędziowie Wojciechowski i Szubert, przedstawiciele KM MO, służby więziennej, prokurator Narcyz Lisiecki, kierownik Zespołu Adwokackiego w Piotrkowie Trybunalskim adw. Mieczysław Sikorski i adw. Tadeusz Gozdek.

Podstawę do dyskusji stanowił referat prezesa Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgra Jerzego Gawrońskiego, który oświetlił problematykę przestępczości, polityki kryminalnej oraz stylu pracy organów wymiaru sprawiedliwości. W toku dyskusji zebrani zgłosili wiele uwag pod adresem piotrkowskiej adwokatury. Były to słowa głębokiego uznania dla pracy społecznej członków Zespołu Adwokackiego w Piotrkowie i kierownictwa tego Zespołu. Podkreślono m.in. fakt, że udział kierownika Zespołu Adwokackiego w Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego MRN umożliwia wymianę doświadczeń i rozumienie potrzeb terenu, sprzyja integracji zawodów prawniczych i zezwala na czynne zaangażowanie się adwokatury piotrkowskiej w dziedzinie podnoszenia kultury i świadomości prawnej mieszkańców Ziemi Piotrkowskiej.

Zebrani dokonali na miejscu wspólnej lustracji lokali Sądu, Prokuratury i Zespołu Adwokackiego. Stwierdzili

zgodnie, że warunki lokalowe kolegów pracujących w Zespole są niedostateczne, i przyrzekli dokonać starań o rychłe naprawienie tej sytuacji przez przydzielenie Zespołowi Adwokackiemu odpowiednich pomieszczeń w gmachu Sądu, takich, które by odpowiadały faktycznym potrzebom adwokatury.

W toku dalszej dyskusji wszyscy obecni podkreślali wysoką rangę adwokatury w życiu publicznym i w wymiarze sprawiedliwości w ogóle, a w Piotrkowie w szczególności.

Wobec zbliżającej się czterechsetnej rocznicy ustanowienia w Piotrkowie Trybunalskim Trybunału Koronnego (3 maja 1578 r.) omawiano m.in. twórczość Andrzeja Frycza Modrzewskiego i znaczenie jego wiekopomnego dzieła „O poprawie Rzeczypospolitej”, a także podkreślono jego osobiste zasługi w utworzeniu Trybunału Koronnego w

Piotrkowie. Przedstawiono również zebrany program obchodów tej rocznicy przez przedstawicieli władz administracyjnych i politycznych, a także przez przedstawicieli zawodów prawniczych w Piotrkowie Trybunalskim. Szeroko zakreślonym programem w tym względzie kieruje powołany już komitet organizacyjny, w którego imieniu prezes Sądu Powiatowego Szubert zaprosił na członków honorowych Komitetu prezesa Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgra J. Gawrońskiego oraz dziekana Rady Adwokackiej w Łodzi adw. dra Eugeniusza Sindlewskiego.

Przebieg obrad wykazał wciąż rosnącą integrację zawodów prawniczych oraz dalszy wzrost znaczenia adwokatury jako ważnego i docenianego przez wszystkich czynnika wymiaru sprawiedliwości.

Adw. Juliusz Leszczyński

I z b a r z e s z o w s k a

1. Z prac Rady. Rada Adwokacka przystąpiła bezzwłocznie po ukonstytuowaniu się do powołania wszystkich niezbędnych komisji oraz zastępców rzecznika dyscyplinarnego, wizytatorów i opiekunów poszczególnych zespołów.

Ustalono też plan pracy na II półroczu 1973 r., przy czym przewidziano odbycie posiedzenia Rady na sesji wyjazdowej w Dębicy dla zespołów położonych w zachodniej części województwa.

Dotychczas odbyły już swe posiedzenia dwie komisje, mianowicie Komisja do spraw inwestycji i remontów oraz Komisja socjalno-bytowa. Na wniosek tych Komisji Rada dokonała przydziału dotacji dla poszczególnych zespołów Izby, przy czym rozdysponowano część funduszy zgromadzonych na koncie 34-a z przeznaczeniem na kompleksowe wyposażenie niektórych

zespołów. W zakresie zaś spraw socjalnych ustalono tryb wypłacania dotacji dla kolegów adwokatów mających dzieci w wieku od 8 do 14 lat za pobyt na koloniach letnich, przy czym wysokość tych kwot ustalono w granicach od 600 do 1000 zł. Na powyższy cel Rada przeznaczyła z sum budżetowych kwotę 15 000 zł z możliwością podwyższenia nawet tej kwoty, gdy zajdzie ku temu potrzeba.

Rada podjęła szereg inicjatyw zmierzających do umożliwienia Kolegom miłego spędzenia urlopu w Ośrodku w Lesku, jak również podjęła próbę nawiązania kontaktu z Radą Adwokacką w Gdańsku, Szczecinie i Koszalinie w celu zamiany posiadanych pokoi w Lesku na podobne w ośrodkach posiadanych przez te Rady nad morzem, tak by koledzy z naszej Izby mogli wypoczywać w czasie urlopu nad morzem, a koledzy z tamtych Izb mogli

z kolei spędzić przyjemnie wakacje w Bieszczadach. Gdyby nawet w bieżącym roku tego rodzaju wymiana nie nastąpiła, to jednak są pełne szanse jej zrealizowania w roku przyszłym.

2. W dniu 15 czerwca 1973 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej odbyła się po zakończeniu posiedzenia Rady niecodzienna uroczystość pożegnania długoletnich członków Rady, mianowicie adw. Tadeusza Pendereckiego z Dębicy i adw. Stanisława Wojtyczka z Krosna nad Wisłą. Obaj członkowie Rady zakończyli swoją pracę w samorządzie adwokackim z upływem ostatniej kadencji Rady i w związku z ich odejściem Zgromadzenie Delegatów Izby w dniu 28 kwietnia 1973 r. podjęło uchwałę w sprawie złożenia im podziękowania za ich długoletnią, owocną i wyteżoną pracę.

Przemówienie dziekana Rady Rogoża, kwiaty oraz dyplomy uznania, jak również miłe upominki jeszcze bardziej podkreśliły akcent tego niecodziennego spotkania, a tradycyjna lampka wina, serdeczne gratulacje oraz wypowiedź adw. Pendereckiego, serdeczna i wręcz uczuciowa, zakończyły tę miłą uroczystość.

Wypada tu dodać, że adw. Penderecki był jednym z pierwszych członków powstałej w roku 1951 Rady Adwokackiej w Rzeszowie i od tego momentu przez okres 22 lat pełnił szaczone funkcje w samorządzie adwokatury, zajmując w niej kolejno stanowiska skarbnika, a później wieloletniego wicedziekana Rady. Również adw. Stanisław Wojtyczek przez okres 6 lat, a wcześniej na innych stanowiskach samorządowych reprezentował godnie adwokaturę rzeszowską, przy czym jego wkład pracy w osiągnięcia tej adwokatury był znaczny.

3. Z działalności Koła Nr 44 PTTK przy Radzie Adwokackiej. Staraniem Prezydium

Koła PTTK Nr 44 zorganizowano w dniu 9 czerwca 1973 r. na stadionie Klubu Sportowego „Walter” spotkanie piłkarskie pod nazwą „Mecz 100-lecia” pomiędzy reprezentacją rzeszowskich lekarzy chirurgów a prawnikami, w szczególności adwokatami, sędziami i prokuratorami. Mecz ten zgromadził wielu widzów i pomimo niesprzyjających warunków atmosferycznych widowisko to było bardzo atrakcyjne i na dość dobrym poziomie, przy czym drużyna prawników, wzmocniona głównie aplikantami adwokackimi, rozegrała bardzo dobre spotkanie, rozstrzygając je na swoją korzyść wynikiem 2:0.

W miesiącu zaś wrześniu (ściśle 7, 8 i 9 września) 1973 r. Koło organizuje II Ogólnopolski Adwokacki Zlot Samochodowy w Ustrzykach Dolnych. Impreza ta jest drugą z kolei po rajdzie, jaki zorganizowano w roku 1971 z okazji uroczystych obchodów XX-lecia naszej Izby. Inicjatorzy, nawiązując do tego właśnie udanego rajdu samochodowego, postanowili uatrakcyjnić tę imprezę bogatym programem, w ramach którego pomyślano o zwiedzaniu również szeregu zabytków architektonicznych i kulturalnych Rzeszowszczyzny.

Należy dodać, że w dniu 16 czerwca 1973 r. odbył się staraniem Koła X ogólnopolski rajd pod nazwą „Noc na Pogórze”, w którym wzięli udział członkowie naszej Izby, uczestnicząc między innymi w sztuce Aleksandra Fredry „Zemsta”, wystawionej przez Przemyski Amatorski Teatr „Fredreum”. Godne jest to podkreślenia o tyle, że przedstawienie odbyło się w nieprzeciętnej scenerii, a mianowicie sztukę wystawiono w ruinach Zamku w Odrzykoniu w pow. krośnieńskim.

Adwokat Mieczysław Małec z Przemysła, b. wieloletni Prezes Towarzystwa „Fredreum”, w swojej krótkiej wypowiedzi w czasie spektaklu podkreślił, że koncepcja napisania tej komedii zrodziła się właśnie w Odrzykońskim Zamku i powstała na podstawie

dokumentów obrazujących spór o mur graniczny dwu zwaśnionych rodzin.

Warto jeszcze wspomnieć, że Aleksander Fredro wraz ze swoją żoną Jabłonowską był współzałożycielem tego Zamku i że w pobliskiej Korczynie, graniczącej z Odrzykoniem, odbył się właśnie ślub naszego znakomitego komediopisarza.

4. Fundusz Wzajemnej Pomocy. Fundusz Wzajemnej Pomocy Izby rzeszowskiej ma jeden z najlepszych regulaminów w tych sprawach. Regulamin ten uchwalany jest przez Zgromadzenie Delegatów, które wybiera Komisję Funduszu.

Skład Komisji nie uległ zmianie, a członkami Funduszu są nadal wszyscy adwokaci. Aplikanci mogą być tymi członkami na własny wniosek.

Wpis na członka Funduszu wynosi 50 zł, a składki miesięczne wynoszą

30 zł oraz doraźnie od 100 do 150 zł w razie śmierci jednego z uczestników.

Składka pośmiertna nie obciąża rencistów.

Świadczenia Funduszu są duże. W razie śmierci członka Funduszu o stażu do lat 10 wypłaca się jego rodzinie tytułem zapomogi 20 000 zł, a przy stażu ponad 10 lat zapomoga wynosi 30 000 zł.

W razie przejścia na rentę lub śmierci małżonka otrzymuje członek zapomogę w kwocie po 5 000 zł, w razie urodzenia dziecka — 1 500 zł, a w wypadku śmierci dziecka czy rodziców — kwotę 3 000 zł.

Rada Adwokacka w okresie swej ostatniej kadencji zasiłowała Fundusz dotacją w łącznej kwocie 60 000 zł; ponadto Fundusz korzysta z darowizn, dotacji itp. świadczeń ze strony kolegów.

Adw. M. Cincio

Izba szczecińska

1. W dniu 14 kwietnia 1973 r. w Domu Rzemiosła w Szczecinie odbyło się Zgromadzenie Delegatów Szczecińskiej Izby Adwokackiej.

W obradach uczestniczyli: wiceprezes NRA adw. dr Zdzisław Krzemiński, delegat Ministra Sprawiedliwości sędzia mgr Grzegorz Gniot, kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Szczecinie mgr Ryszard Wąsowski, sekretarz WK ZSL w Szczecinie inż. Szczepan Fit, przedstawiciel WK SD w Szczecinie mgr Maksymilian Brodow, przedstawiciel Prezydium WRN w Szczecinie mgr Tadeusz Kluka — kierownik Urzędu Spraw Wewnętrznych, wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie mgr Włodzimierz Formicki, wiceprokurator Wojewódzki w Szczecinie mgr Bronisław Wiśniewski oraz przedstawiciele prasy szczecińskiej.

Obradom przewodniczył adw. Zenon

Matlak, a w skład Prezydium zebrani powołali adw. adw.: Zdzisława Cerkaskiego, Danutę Golczewską, Stanisława Kondolewicza i Stefana Rzepkiewicza.

Po otwarciu obrad Zgromadzenia przez dziekana Rady Adwokackiej adw. Władysława Świątkę oraz po wyborze przewodniczącego i powołaniu Prezydium, mgr Tadeusz Kluka jako przedstawiciel Prezydium WRN w Szczecinie dokonał uroczystego aktu dekoracji Honorową Odznaką „Gryf Pomorski” adwokatów-delegatów: Witolda Baraniewicz i Stanisława Kondolewicza.

Następnie pisemne sprawozdanie ustępującej Rady Adwokackiej uzupełnił w dłuższym wystąpieniu dziekan Rady adw. Władysław Świątek, który omówił zasadnicze kierunki prac Rady w minionej kadencji, osiągnięcia i niedostatki w działalności Rady oraz podstawowe problemy i zadania stoją-

ce przed organami samorządu adwokackiego w przyszłej kadencji w powiązaniu z aktualnymi zagadnieniami społeczno-politycznymi kraju i regionu.

Po ustnym uzupełnieniu pisemnego sprawozdania Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej przez prezesa adw. Ottona Wojtekunę, który podkreślił trudność pogodzenia postulatu szybkości postępowania z koniecznością utrzymania wysokiego poziomu orzecznictwa dyscyplinarnego, przewodnicząca Komisji Rewizyjnej adw. Alina Kozie-radzka złożyła wniosek o zatwierdzenie bilansu za rok 1972 i udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium za działalność finansową.

Przewodniczący Komitetu Wyborczego adw. Kazimierz Sibilski omówił zasady i tryb ustalania listy kandydatów do organów adwokatury, odczytał listę ustaloną przez Komitet i złożył ją przewodniczącemu Walnego Zgromadzenia.

Następnie przystąpiono do dyskusji.

Adw. dr Roman Łyczywek podkreślił lakoniczność sprawozdania Rady i niedostatek zawartego w nim materiału informacyjnego. Za zbyt optymistyczną uznał ocenę działania zespołów adwokackich w Izbie oraz ocenę wzajemnych stosunków adwokatury z sądami i prokuraturą. Poważne zastrzeżenia nasuwa niekorzystna interpretacja przepisów k.p.k. dotyczących udziału obrońców w postępowaniu przygotowawczym stosowana przez organa prokuratorskie, co w praktyce ogranicza obronę podejrzanego. Zastrzeżenia nasuwa również zbyt powierzchowne i schematyczne w wielu wypadkach orzecznictwo Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie w postępowaniu rewizyjnym w sprawach karnych. Przyszła Rada powinna się zająć szeregiem problemów związanych z podniesieniem poziomu zawodowego adwokatów i ich pracą społeczną.

Adw. Józef Czyżewski omówił projekt NRA zmierzający do zwięks-

zenia dopłat do rent i podniesienia wysokości kwoty otrzymywanej przez adwokatów rencistów do 3 000 zł miesięcznie, co wymagałoby ustanowienia dodatkowej składki miesięcznej na CFSK w kwocie 45 zł od adwokatów w zespołach i 20 zł od adwokatów-radców prawnych. Projekt uchwały w tym względzie został zgłoszony do Komisji wnioskowej.

Adw. Stefan Rzepkiewicz w imieniu Koła Adwokatów Rencistów zgłosił wniosek o zmianę uchwały Zgromadzenia Delegatów Izby z dnia 17 kwietnia 1971 r. w ten sposób, że do otrzymania połowy zasiłku pośmiertnego uprawnieni są również adwokaci, którzy przeszli na emeryturę przed dniem 1 stycznia 1971 r.

Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zuzisław Krzeminski omówił zmiany przepisów regulaminowych oraz założenia do projektu nowelizacyjnego ustawy o ustroju adwokatury i przepisów wykonawczych.

Mówca podkreślił zmianę stylu pracy organów samorządu adwokackiego oraz wysiłki podejmowane w celu dalszego odbiurokratyzowania pracy adwokatów, zastosowania ułatwień technicznych i polepszenia warunków pracy, gdyż istniejący w tym względzie stan rzeczy nie zaspokaja potrzeb społecznych i nie podnosi rangi zawodu adwokackiego. Na możliwość poprawienia tego stanu wskazują przykłady adwokatury w NRD i Czechosłowacji. Poważne zadania stojące przed organami samorządu w najbliższej kadencji wymagają dużej rozwagi w chwili wypełniania aktu wyborczego i wyboru takich reprezentantów środowiska, którzy sprostają wysokim wymaganiom.

Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Szczecinie mgr Ryszard Wąsowski złożył w imieniu własnym i Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego życzenia owocnych obrad. Podkreślił on dobrą współpracę czynników politycznych z samorządem ad-

wokackim, owocny i aktywny udział dziekana Rady w pracach Komisji do Spraw Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego KW PZPR oraz scharakteryzował aktualne zadania adwokatury szczecińskiej w rozwoju społeczno-politycznym i ekonomicznym naszego województwa i całego kraju. Życzył też adwokaturze, aby w codziennej realizacji zadań, do których została powołana, miała na względzie nadal podstawowe cele społeczno-polityczne stawiane przez Partię.

Sekretarz WK ZSL inż. Szczepan Fit złożył życzenia pomyślnych obrad oraz wyraził podziękowania za dotychczasową owocną współpracę z Radą Adwokacką. Omówił też możliwości szerszego wykorzystania adwokatów w zakresie popularyzacji prawa, szczególnie w dziedzinie skomplikowanych zagadnień dotyczących dziedziczenia gospodarstw rolnych, obrotu ziemią i innych nowych przepisów z dziedziny ustawodawstwa rolnego.

Przewodniczący Komisji wyborczej adw. Marian Kurzyk ogłosił ostateczną listę kandydatów ustaloną przez Komisję.

Przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości sędzia mgr Grzegorz Gniot omówił wzajemne stosunki resortu i organów samorządu adwokackiego oraz zwrócił uwagę na aktualne, bieżące zadania adwokatury w powiązaniu z problemami ogólnospołecznymi. Następnie mówca poruszył zagadnienia właściwego podziału spraw w zespołach i zmniejszenia różnic w zarobkach poszczególnych adwokatów. Ocena pracy Rady w minionej kadencji dokonana przez resort jest pozytywna. Pilne zadania na najbliższą przyszłość — to ściślejsze związanie z terenem adwokatów wykonujących zawód w miastach powiatowych oraz poprawa warunków lokalowych tych zespołów, które odczuwają najdotkliwsze braki w tym zakresie.

Adw. Kazimierz Sibilski zajął się

analizą przyczyn utrudniających ściślejsze związanie adwokatów wykonujących zawód w miastach powiatowych z siedzibą zawodową, jak również stale utrzymującej się tendencji do przenoszenia siedziby z miast powiatowych do Szczecina. Istotne znaczenie ma tu fakt niższych obrotów w zespołach terenowych. Rada musi jednak mieć na względzie interes społeczny, który wymaga, aby ludność małych miast i terenów wiejskich województwa miała zapewnioną dostateczną pomoc prawną. Należałoby, zdaniem mówcy, ustanowić granicę czasową stażu adwokackiego, poniżej której adwokat wykonujący zawód w terminie nie miałby możliwości czynienia starań o przeniesienie siedziby do Szczecina.

Adw. Józef Litwin omówił działalność społeczną adwokatów szczecińskich. Wysoki stopień upolitycznienia adwokatury szczecińskiej oraz aktywna działalność poszczególnych adwokatów we wszystkich najważniejszych organizacjach społecznych pozwalają pozytywnie ocenić zaangażowanie społeczne szczecińskiego środowiska adwokackiego. Mankamentem w tym zakresie jest brak pełnej rejestracji działalności społecznej adwokatów i niechęć do słusznej prezentacji osiągnięć, jakimi adwokaci mogą się wykazać w tej dziedzinie.

Dziekan adw. Władysław Świątek, ustosunkowując się do problemów poruszonych w dyskusji, stwierdził, że autorem sprawozdania przyświecał przede wszystkim cel przedstawienia delegatom podstawowych wyników działalności Rady w sposób zwięzły, bez zbytnej liczby nazwisk, danych liczbowych i informacji o charakterze historycznym. Rada starała się o utrzymanie bieżącego kontaktu ze wszystkimi członkami Izby i zespołami oraz o przekazywanie możliwie szybko bieżących informacji na temat pracy Rady i problemów zawodowych. Dyskusja dostarczyła wiele materiału, który

powinien być wykorzystany przez organa samorządu adwokackiego przyszej kadencji.

Następnie Zgromadzenie Delegatów dokonało przez aklamację zatwierdzenia zamknięć rachunkowych za rok 1972, przyjęło sprawozdanie Rady i udzieliło ustępującej Radzie absolutorium, a ponadto uchwaliło preliminarz budżetowy na rok 1973 według projektu przedstawionego przez Radę wraz z proponowaną składką na potrzeby Izby w wysokości 4,5% od obrotu.

Przewodniczący Komisji wnioskowej adw. dr Roman Łyczewek złożył sprawozdanie z działalności Komisji i przedstawił Zgromadzeniu stosowne wnioski w celu poddania ich pod głosowanie.

Zgromadzenie wyraziło uznanie dla prac programowych i organizacyjnych podjętych w ciągu ostatniego roku przez NRA.

Zgromadzenie wyraziło pogląd, że adwokatura w całości (jak również poszczególne adwokaci) może w szerszym niż dotychczas rozmiarze brać udział w życiu publicznym i społecznym kraju w granicach uzasadnionych piękną tradycją adwokatury w tym zakresie oraz zawodowymi i osobistymi kwalifikacjami adwokatów. Stąd apel do organów samorządu adwokackiego o sformułowanie szerokiego programu dalszej społecznej aktywizacji adwokatury.

Ponadto Zgromadzenie zobowiązało nową Radę do zwołania w ciągu dwóch miesięcy narady środowiskowej adwokatów i przedstawienia na niej ramowego programu działania na okres trzyletni oraz szczegółowego na okres roczny, a także do systematycznego i merytorycznego występowania wobec czynników, które współdziałają z adwokaturą, z wnioskami zmierzającymi do uzyskania optymalnych warunków wykonywania przez adwokatów ich ustawowych zadań i realizowania uprawnień, a tym samym do pełniejszego

spełniania przez adwokaturę jej funkcji społecznych.

Zgromadzenie zaleciło podjęcie na specjalnym zebraniu ogólnym adwokatów dyskusji na temat form i możliwości pracy adwokatów w zakresie starań o zapobieganie i zmniejszenie przestępczości i deprawacji młodzieży oraz o zwalczanie alkoholizmu. Zgromadzenie postanowiło zwrócić się do NRA z apelem o rozszerzenie tej dyskusji na wszystkie izby adwokackie.

Zgromadzenie zamknął przewodniczący adw. Zenon Matlak, składając podziękowania kolegom delegatom za aktywny udział w pracach Zgromadzenia i w dyskusji, a zaproszonym gościom za przybycie oraz uczestnictwo w obradach.

2. W dniu 24 czerwca br. odbyła się narada środowiskowa adwokatów Izby szczecińskiej, zwołana — zgodnie z zaleceniem Walnego Zgromadzenia Delegatów — w celu przedyskutowania projektu ogólnego programu działania Rady na okres kadencji oraz szczegółowego planu pracy Rady na okres pierwszego roku.

Przesłany jeszcze przed naradą do zespołów oraz do Koła Rencistów i Koła Radców Prawnych pisemny projekt programu działania Rady w okresie bieżącej kadencji omówił szczegółowo wicedziekan Rady adw. Jerzy Zaniemski.

Podstawowe założenia projektu programu działalności Rady zmierzają do dalszego rozwijania aktywności społeczno-politycznej członków Izby, do poprawienia warunków i podniesienia poziomu pracy zespołów, do zapewnienia wysokiego poziomu kultury rozpraw, wzajemnego poszanowania stron w procesie i podniesienia rangi zawodu prawniczego, do dalszego rozwijania społecznego poradnictwa prawnego, do wzmożenia kontroli pracy zespołów i członków Izby ze szczególnym uwzględnieniem przestrzegania zasad etyki zawodowej, do kompleksowego

rozważenia perspektywicznej polityki personalnej i ściślejszego powiązania adwokatów wykonujących zawód w zespołach terenowych z siedzibą zawodową, do kontynuowania akcji szkoleniowej i doskonalenia zawodowego adwokatów i aplikantów adwokackich, do stałego informowania środowiska o bieżącej działalności organów samorządu i aktualnych problemach adwokatury, do publikowania informacji dotyczącej aktualnych zagadnień adwokatury, działalności organów samorządu, osiągnięć zawodowych i społeczno-politycznych adwokatów oraz ważniejszych wydarzeń w życiu Izby, a nadto do poprawy warunków socjalnych członków Izby i pracowników administracyjnych oraz ich rodzin.

Sekretarz Rady adw. Lucjan Boczkowski omówił zmodyfikowany plan pracy Rady na rok 1973 oraz jego dotyczącą realizację.

W toku dyskusji podkreślono trafność założeń programowych i wskazanych w projekcie programu kierunków działania Rady na lata 1973—1976.

W toku dyskusji zgłoszono następujące postulaty uzupełniające:

1) adw. Kazimierz Sibilski — postulat uwzględnienia w ramach doskonalenia zawodowego dyskusji nad przyczynami przestępczości i możliwościami jej zapobiegania oraz nad możliwością przyczynienia się adwokatury do rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju przez wykorzystanie bogatego doświadczenia adwokatów w zakresie zwalczania i zapobiegania przestępczości, przez wskazywanie przyczyn przestępczości tkwiących w niestaranym ustawodawstwie, błędach organizacyjnych itp.;

2) adw. Alfred Włoch — postulat przesyłania do zespołów rocznych planów pracy Rady, skonkretyzowania w szczegółowych planach poszczególnych zadań wynikających z ramowego programu działalności Rady, nawiązania

współpracy z zakładami pracy oraz kontaktów z adwokaturą NRD;

3) adw. Józef Litwin — postulat zwrócenia szczególnej uwagi na niewłaściwości w postępowaniu i pracy zawodowej adwokatów, na pełną rejestrację wyników działalności społeczno-politycznej adwokatów i bardziej umiejętne informowanie społeczeństwa o osiągnięciach i udziale adwokatów w pracy społecznej;

4) adw. Jakub Gruca — postulat zakupu na potrzeby czasowe domu campingowego;

5) adw. Zenon Matlak — postulat nawiązania kontaktów i współpracy z wybranym zakładem lub zakładami pracy.

Wicedziekan Rady adw. Jerzy Zaniemojski stwierdził, że Rada, przedstawiając zespołom i całemu środowisku pisemny projekt programu, liczyła na zgłoszenie — w ramach wskazanych w projekcie kierunków działania — konkretnych propozycji i projektów, wskazujących na aktualne potrzeby i uwzględniających postulaty środowiska. Materiały takie do chwili narady nie wpłynęły. Częściowo dostarczyła ich dopiero dyskusja. Będą one, oczywiście, wykorzystane w rocznych planach pracy.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału do Spraw Adwokatury Ministerstwa Sprawiedliwości adw. Bohdan Lityński zwrócił uwagę na trafne sformułowanie i wysunięcie w programie działania Rady zagadnień kadrowych w ujęciu perspektywnym oraz problemu ściślejszego związania adwokatów terenowych z siedzibą zawodową, a następnie omówił aktualny stan przygotowań do nowelizacji prawa o adwokaturze i zasadnicze kierunki programowanych zmian oraz scharakteryzował podstawowe zadania samorządu adwokackiego w bieżącej kadencji.

Dziekan adw. Władysław Świątek ocenił naradę jako rzeczową i bardzo pożyteczną oraz zapewnił, że zgłoszo-

ne w dyskusji uwagi i postulaty zostaną uwzględnione w programie i w szczegółowych planach pracy Rady.

3. W dniu 23 czerwca br. odbył się w Szczecinie w lokalu Rady Adwokackiej egzamin adwokacki.

Do egzaminu przystąpiło trzech aplikantów adwokackich Izby szczecińskiej: Michał Domagała, Grażyna Łucewicz i Anna Rakowska.

Wszyscy egzaminowani złożyli egzamin z wynikiem pozytywnym.

Na podstawie uzyskanych wyników i przebiegu egzaminu przygotowanie egzaminowanych aplikantów ocenione zostało jako dobre.

4. W dniu 27 czerwca br. delegacja Rady Adwokackiej w Szczecinie w osobach: Władysława Świątka, wicedziekana adw. Jerzego Zaniemojskiego, sekretarza adw. Lucjana Boczkowskiego i prezesa Komisji Dyscyplinarnej, adw. Mariana Manysia została przyjęta przez przewodniczącego

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, Jerzego Kuczyńskiego.

W toku spotkania omówiono aktualne problemy adwokatury szczecińskiej i zadania stojące przed organami samorządu w bieżącej kadencji. Zagadnienia te wzbudziły duże zainteresowanie.

Przedstawiciele Rady zadeklarowali w imieniu środowiska adwokatów szczecińskich gotowość nawiązania stałej współpracy z radami narodowymi, szczególnie w tych miastach powiatowych, które odczuwają niedobór prawników. Chodzi zwłaszcza o wykorzystanie bogatego doświadczenia zawodowego i społecznego adwokatów w dziedzinie podnoszenia kultury prawnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Inicjatywa ta spotkała się z życzliwym przyjęciem i pełną aprobatą. Ma ona być w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób wykorzystana.

Adw. Jerzy Zaniemojski

Izba warszawska

Odnaczenie. Uchwałą Rady Państwa z dnia 23.XII.1972 r. adw. **Władysław Sutkowski** odznaczony

został **KRZYŻEM KAWALERSKIM ORDERU ODRODZENIA POLSKI.**

Izba zielonogórska

1. W dniu 17 kwietnia 1973 r. odbyło się wyborcze Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Zielonej Górze.

Zgromadzeniu przewodniczyła adw. Maria Kozdroniowa z Gorzowa Wlkp.

Dziekan ustępującej Rady Adwokackiej adw. Ewald Soroko, nawiązując do pisemnego sprawozdania Rady, omówił w swym przemówieniu takie kwestie, jak prawidłowy rozwój uspołecznionej adwokatury, uregulowanie

przepisów związanych z wykonywaniem zawodu i utworzenie korzystnego dla polepszenia warunków lokalowych zespołów funduszu inwestycyjnego. Zwrócił poza tym szczególną uwagę na prawidłowe wykonywanie obowiązków zawodowych przez adwokatów i ich doksztalcenie oraz na sprawy socjalno-bytowe. W związku z nowym arkuszem rozliczeniowym mówca uznał za najistotniejszą kwestię w pracy zespołowej sprawiedliwy podział

spraw, do czego należy dążyć w drodze koleżeńskiej i życzliwej współpracy. Opowiedział się też za organizowaniem sympozjów, ponieważ istniejące przedtem ośrodki szkoleniowe z braku dostatecznej frekwencji na szkoleniach nie zdały egzaminu.

W toku dyskusji głos zabralo wielu mówców.

Adw. Kazimierz Tews ze Wschowy zwrócił uwagę na konieczność wykazania przez samych adwokatów troski o rangę swego zawodu, o kulturę na sali sądowej i o systematyczne, całoroczne szkolenie zawodowe na najwyższym poziomie zamiast organizowania kilkunastu sympozjów, choćby nawet dwa razy w ciągu roku.

Adw. Walerian Piotrowski z Zielonej Góry opowiedział się za organizowaniem przez Radę Adwokacką spotkań z sędziami i prokuratorami, by w tej drodze dokonać wymiany poglądów i wyeliminować nieprawidłowości czy napięcia we wspólnej pracy zawodowej. Samorząd powinien należycie gospodarować utworzonym funduszem inwestycyjnym dla polepszenia warunków lokalowych zespołów, a my sami — powiedział mówca — powinniśmy z kolei rozbudzić w sobie potrzebę wykonywania swej pracy w lepszych warunkach.

Dokształcanie zawodowe powinno się odbywać indywidualnie, ponieważ organizowane sympozja stanowią jedynie czynnik reasumujący. Mówca postulował, by wzorem dawnych lat NRA reaktywowała 6—8-tygodniowy kurs centralnego szkolenia aplikantów, jako niezmiernie pożyteczny przed przystąpieniem do egzaminu adwokackiego.

Adw. Paweł Duda z Gorzowa Wlkp. poświęcił swoje wystąpienie dbałości o rangę zawodu i wizytacjom, które powinny być dogłębne i wnikające w jakość pracy zawodowej.

Adw. Czesław Tuszyński ze Słubic omówił formę rozliczeń między zespołem a dyżurnym punktem pomocy prawnej, proponując takie jej skory-

gowanie, aby zespół nie miał dodatkowych obciążeń w związku z funkcjonowaniem przy nim DPPP.

Adw. Tadeusz Smykowski z Zielonej Góry poparł apel Komisji emerytów i rencistów z Warszawy o dodatkowe świadczenia na rzecz nie pracujących już adwokatów. Uważa, że wydatki z funduszu inwestycyjnego powinny być skoncentrowane i przeznaczone kolejno dla najbardziej potrzebujących zespołów.

Adw. Czesław Dużyński z Zielonej Góry omówił samodokształcanie się w powiązaniu z corocznie organizowanym sympozjum. Postulował zwiększenie liczby etatów aplikantów i korygowanie na bieżąco planowego rozmieszczenia adwokatów.

Adw. Irena Barszczewska-Kosik z Zielonej Góry zgłosiła dezyderat, żeby Rada Adwokacka opracowała wieloletni plan inwestycji celem polepszenia warunków lokalowych kolejno w najbardziej potrzebujących zespołach. Postulowała też, by NRA rozważyła możliwość ustalenia raz w ciągu roku procentu kosztów zryczałtowanych w zespole na podstawie faktycznego procentu kosztów roku ubiegłego, przy czym ewentualny niedobór roczny byłby wyrównany przez podwyższenie procentu na rok następny. W zakończeniu swego wystąpienia mówczyni zaproponowała, żeby sądy zezwoliły obrońcom na posługiwanie się magnetofonami na sali sądowej, przy czym taśma byłaby traktowana jako „notatki” obrońcy. Taśma taka bardzo by ułatwiła pracę w sprawach trudnych, np. gospodarczych.

Adw. Wojciech Kotas z Zielonej Góry wyraził pogląd, że większe zespoły powinny dodatkowo zatrudnić sekretarki, przez co ułatwiłyby pracę adwokatom. Postulował też, by zespoły płaciły ze swego funduszu wynagrodzenie aplikantowi, który szkoląc się, świadczy także pracę na rzecz członków zespołu. Proponował także zmniejszenie składki na CFSAA, tak by nie

powstawały nadwyżki w tym Funduszu; w zamian można by utworzyć 2% fundusz inwestycyjny przy NRA.

Prezes Sądu Wojewódzkiego Mieczysław Piosik omówił współpracę sądownictwa z adwokaturą Ziemi Lubuskiej. Wszyscy sędziowie są zgodni co do tego, że adwokatura jest współczynnikiem wymiaru sprawiedliwości, dlatego też wspólnie powinniśmy ułatwiać sobie własną pracę i wykonywać ją na takim poziomie, aby nie narażać na szwank wzajemnego szacunku. Prezes życzył adwokaturze, by ta współpraca układała się jak najlepiej z pożytkiem przy tym dla ogółu.

Przedstawiciel NRA adw. Lucjan Głuza poświęcił swoje wystąpienie randze zawodu, gospodarowaniu — według hierarchii potrzeb — utworzonym funduszem inwestycyjnym oraz bieżącemu korygowaniu planowego rozmieszczenia adwokatów i aplikantów celem zapewnienia ludności prawidłowej obsługi prawnej. Przyszłym władzom samorządowym mówca życzył, by w swej pracy dla dobra adwokatury osiągnęły jak najlepsze rezultaty.

Prokurator Wojewódzki dr Stanisław Wyciszczak omówił problem rozszerzenia kontradiktoryjności w postępowaniu przygotowawczym. Część swego przemówienia poświęcił mówca sprawie polityczno-społecznej przydatności działań prokuratury i adwokatury jako współczynników naszego wymiaru sprawiedliwości, życząc obu tym pionom wzajemnego zrozumienia się w tym działaniu, a adwokatom — sukcesów w ich pracy zawodowej.

Przedstawiciel KW PZPR mgr Ryszard Sławiński podkreślił w swoim przemówieniu, że organa samorządowe powinny czuwać nad sumiennym wykonywaniem zawodu, przestrzeganiem etyki i podnoszeniem kwalifikacji zawodowych oraz wzrostem zaangażowania społeczno-politycznego adwokatów. Ujemne zjawiska muszą być oceniane i krytykowane oraz eli-

minowane przez samych adwokatów. Należyte wypełnianie zadań przez adwokaturę pozwoli społeczeństwu wyrobić sobie o niej dobrą opinię.

Przedstawiciel SD mgr Marek Zaręba zaznaczył, że ze sprawą rangi zawodu adwokata łączy się poziom jego pracy, jego postawa społeczna i etyczna, a w rezultacie — zasłużone uznanie ze strony społeczeństwa. Mówca życzył zebrany i władzom samorządowym sukcesów i osiągnięć w dalszej ich pracy.

Przedstawiciel Min. Sprawiedliwości adw. Bohdan Lityński omówił szeroko zadania adwokatury na tle realizowanego w kraju programu mającego na celu poprawę dyscypliny, porządku prawnego oraz podniesienie kultury prawnej społeczeństwa. Mówca przedstawił w związku z tym zwiększoną rolę i większe zadania organów samorządowych dodając, że sprawa właściwej polityki kadrowej oraz polityki rozmieszczenia adwokatów w terenie dla zapewnienia ludności należytej pomocy prawnej, a adwokatom dla zapewnienia im pracy i odpowiedniego wynagrodzenia powinna się stale znajdować w centrum uwagi nowo wybranych organów samorządowych. Wspólną troską powinno być należyte wykonywanie zawodu, dbanie o jego rangę, chętnie i właściwie wypełnianie funkcji społecznej przez adwokatów. Na zakończenie adw. Lityński życzył adwokaturze Ziemi Lubuskiej dalszej dobrej pracy w szeroko pojętym interesie społecznym.

Delegaci udzielili ustępującej Radzie Adwokackiej absolutorium, uchwalili składkę na rzecz samorządu w wysokości 4,5% od obrotu oraz dokonali wyboru nowych członków do organów Izby.

2. W dniach 28—30 maja 1973 r. w „Zamku” w Łagowie (pow. świebodziński) odbyło się VI sympozjum Zielonogórskiej Izby Adwokackiej. Na sympozjum wygłosili wykłady:

- sędzia SN Stanisław Dmowski: Artykuł 412 k.c. — wytyczne wymiaru sprawiedliwości i orzecznictwo Sądu Najwyższego;
- prezes OKA w Zielonej Górze dr Zbigniew Generowicz: Problemy odpowiedzialności cywilnej jednostek gospodarki uspołecznionej;
- adw. Czesław Jaworski z Warszawy: Zakaz przesłuchiwania w charakterze świadka, prawo odmowy zeznań i prawo uchylenia się od odpowiedzi w procesie karnym;
- adw. dr Stanisław Wąsowicz z Poznania: Współsprawstwo w zagarnięciu mienia społecznego;
- dyr. Instytutu Socjologii UAM w Poznaniu doc. dr hab. Andrzej Kwilecki: Socjologiczne problemy stosunków Polska—NRD;
- red. Michał Horowicz z Zielonej Góry: Polityka wielkich mocarstw w 1973 roku.

Odbyło się także spotkanie uczestników sympozjum z przedstawicielami redakcji „Palestry” adw. adw. Edmundem Mazurem i Czesławem Jaworskim, którzy omówili sprawy organizacyjne adwokatury oraz projekt prawa o ustroju adwokatury. Poruszone problemy wywołały ożywioną dyskusję, a obecny profil „Palestry” spotkał się z pochwałą i uznaniem zebranych. Podziękowali oni serdecznie przedstawicielom Redakcji za ich przybycie na sympozjum.

Odbyła się również narada kierowników zespołów i wizytatorów, na której omówiono dostrzeżone nieprawidłowości w pracy zespołowej oraz ustalono bieżące kierunki wizytacji.

Uczestnicy wysłuchali nadto wspomnień z okresu wojennego kpt. rez. adw. Rudolfa Kalety z Żar, kawalera Krzyża Orderu Odrodzenia Polski, a w „Teatrze Jednego Aktora” Henryk Gońda, aktor Lubuskiego Teatru, przedstawił opracowane przez siebie „Siedem polskich grzechów głównych” według Zbigniewa Żaluskiego.

3. W dniach 1, 2 i 16 czerwca 1973 r. przeprowadzono pierwszy w Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Zielonej Górze egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 5 kandydatów (3 aplikantów Izby zielonogórskiej, 1 aplikantka Izby poznańskiej i 1 radca prawny z terenu woj. poznańskiego).

Dziekan Rady Adwokackiej adw. Ewald Soroko podkreślił szczególnie uroczysty charakter tego egzaminu, gdyż był to pierwszy egzamin adwokacki przeprowadzony bezpośrednio w Wojewódzkiej Izbie Adwokackiej w Zielonej Górze. Dotychczas aplikanci Izby zielonogórskiej zdawali egzamin adwokacki przed komisjami egzaminacyjnymi innych izb adwokackich (w Poznaniu, Wrocławiu, Szczecinie i Katowicach).

adw. Stefan Cieślak